

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

„Dansk Folkemindesamling“ er oprettet i 1904 af senere Professor Axel Olrik og Pastor emeritus H. F. Fejlberg og fik Lokale paa det kgl. Bibliotek, der i den Biblioteket tilhørende Svend Grundtvigske Samling besad et Grundlag for Folkemindesamlingens videre Udvikling. Fra en forholdsvis ringe Begyndelse har Samlingen, der lededes af Axel Olrik alene, i Aarenes Løb vokset sig stor, og dens Samlinger af Haandskrifter og Fonografvalser i Forbindelse med et righoldigt Haandbibliotek danner et uvurderligt Materiale for Studiet af Dansk Folkehistorie og Folketro op gennem Tiderne; den danner derfor nu en i faste Former indarbejdet Institution, der støttes af en interesseret Kreds, hvem Indsamlingen og Bearbejdelsen af Danmarks Folkeminder ligger paa Sinde.

Det viste sig ogsaa snart, at Arbejdet med Samlingens Ledelse og Bearbejdelse oversteg en enkelt Mands Kræfter; allerede fra 1906 maatte der derfor ansættes en Assistent ved Samlingen, og da Professor Axel Olrik, der med Stillingen som Forstander for Samlingen forbandt Embedet som Professor i nordisk Litteratur og Folkeminder, i 1915 traadte tilbage fra den førstnævnte Stilling, ansattes der ved Samlingen to Arkivarer, idet det var nødvendigt, at Samlingen til Stadighed var aaben for besøgende, uden at Indsamlingsarbejdet ved Rejser rundt i Landet dog kunde forsømmes. Dette Indsamlingsarbejde er blevet saa meget nødvendiggøre i de senere Aar, som en af Folkemindesagens varmeste Forkæmpere og ihærdigste Indsamlere, Evald Tang Kristensen, paa Grund af Alderdomssvækkelse har maattet opgive sit Indsamlingsarbejde. Da desuden Hensynet til den fornødne Alsidighed i Samlingens Ledelse og den tilstrækkelige Varetagelse af dens forskellige Specialiteter gør det ønskeligt, at Samlingen ikke lægges i en enkelt Mands Haand, og Arbejdet

med Bearbejdelsen af Samlingens Materiale ogsaa vil overstige en enkelt Forskers Evner, vil det være naturligt, at den i en Aarrække fæstnede Ordning opretholdes, naar „Dansk Folkemindesamling“s Forhold skal fastlægges ved, at der for denne udfærdiges en Lønningslov. At man nu gaar til dette Skridt, maa Ministeriet meget anbefale. I den Aarrække, der er forløbet siden Samlingens Oprettelse, har denne arbejdet sig frem til en fast og anset Position, der danner en integrerende Bestanddel af vore offentlige Samlinger til Belysning af Forfædrenes Kultur og aandelige Liv, og man kan med Sikkerhed gaa ud fra, at Interessen herfor, der har givet sig saa øjensynlige Udslag, vil vedblive at bestaa, saaledes at „Dansk Folkemindesamling“ altid vil fylde sin Plads indenfor den videnskabelige Forskning af det danske Folk og dets Kultur.

Man maa derfor ogsaa mene, at der er god Grund til at skabe betryggende Livsvilkaar for de Mænd, der er knyttede til Samlingen og arbejder for dens Supplerings og videnskabelige Bearbejdelse, og har derfor ved omstaaende Lovforslag foreslaaet, at de i lønningsmæssig Henseende ligestilles med de faste videnskabelige Assistenten ved Universitetet og de andre højere Læreanstalter (jfr. Statstjenestemandslovens §§ 942, 969 og 985).

De paagældende har hidtil oppebaaret et aarligt Honorar af 1 500 Kr., hvortil kommer Dyrtidstillæg og midlertidigt Lønstillæg efter Lovene Nr. 497 og 498 af 28. September 1918, men disse Honorarer maatte i hvert Fald under de nuværende Forhold forhøjes meget væsentligt. Man maa derfor antage, at den finansielle Rækkevidde af nærværende Lov, der for de paagældende vil medføre en effektiv Begyndelsesløn af ca. 4 800 Kr., ikke vil være stor.